

1 MAYIS

Otuz yıl önce Avustralyalı işçiler, aslında yalnızca bir günlük kutlama düşünmüşlerdi. Kongre, tüm ülkelerin işçilerinin, 1 Mayıs 1890'da sekiz saatlik işgünü için, hep birlikte gösteriler yapmasını kararlaştırdı. Kimse bu düşüncenin bir şimşeğin çakışı gibi başarı kazanacağını ve işçi sınıfı tarafından kısa zamanda benimseneceğini önceden göremezdi.

Bir proleter bayram gününü, sekiz saatlik iş gününü elde etme aracı olarak kullanma düşüncesi ilk kez Avustralya'da doğdu. Avustralyalı işçiler, 1856'dai sekiz saatlik işgünü lehinde gösteriler yaparak, toplantılar ve eğlenceler düzenleyerek, hep birlikte bir günlük iş bırakmaya kara verdiler. Avustralyalı işçiler bu kararı, yalnızca 1856'da uygulamaya niyetlenmişlerdi. Ama bu ilk kutlamanın Avustralyalı proleter kitleler üzerinde çok büyük etkisi oldu, onları canlandırıp yeni bir heyecana yol açtı ve bu kutlamanın her yıl tekrarlanmasına karar verildi.

Gerçekten işçilere, kendi kendilerine kararlaştırdıkları bir anda, kitle halinde işi bırakmaktan daha fazla cesaret ve kendi gücüne güven duygusunu ne verebilirdi? Fabrikaların ve atölyelerin ebedi kölelerin, kendi öz birliklerini toplamaktan daha fazla ne cesaret verebilirdi. Fabrikaların ve atölyelerin ebedi kölelerine, kendi öz birliklerini

toplamaktan daha fazla ne cesaret verebilirdi? Böylece, proleter bir kutlama günü düşüncesi hızla benimsendi ve Avustralya'dan diğer ülkelere yayılmaya başladı, ta ki sonunda tüm proleterler dünyayı fethedene kadar.

Avustralyalı işçilerin örneğini ilk izleyen Amerikalılar oldu. 1886'da Mayıs'ın evrensel iş bırakma günü olmasına karar verdiler ve 200 bin Amerikalı işçi bu tarihte birçok polisiye ve yasal zorluğun yaşandığı iş bırakma eylemi yaptı.

Bu sırada Avrupa'daki işçi hareketi güçlendi ve canlandı. Bu hareketlerin en güçlü ifadesi, 1889'da toplanan Uluslar arası İşçiler Kongresi oldu. Bu kongrede, sekiz saatlik işgünü talebinin en başta yer alması gerektiği ve 1 Mayıs' da uluslararası bir proletarya gününün kutlanmasına karar verildi.

Otuz yıl önce Avustralyalı işçiler, aslında yalnızca bir günlük kutlama düşünmüşlerdi. Kongre, tüm ülkelerin işçilerinin, 1 Mayıs 1890'da sekiz saatlik işgünü için, hep bir-

likte gösteriler yapmasını kararlaştırdı. Kimse bu kutlamanın daha sonraki yıllarda da tekrarlanmasından söz etmedi. Doğal olarak, kimse, bu düşüncenin bir şimşeğin çakışı gibi başarı kazanacağını ve işçi sınıfı tarafından kısa zamanda benimseneceğini önceden göremezdi. İşçilerin burjuvazi ve egemen sınıf karşısındaki mücadelesi devam ettiği süreç ve tüm talepleri karşılanmadığı süreç, 1 Mayıs, işçi sınıfının bu taleplerinin her yıl dile getirildiği gün olacaktır. Ve daha iyi günler doğduğunda, dünya işçi sınıfı kurtulduğunda, büyük olasılıkla insanlık o zaman da 1 Mayıs'ı, geçmişte verilen zorlu mücadelelerin ve çekilen acıların anısına yine kutlayacaktır.

İZMİR'in Hastasıyım...

Parmaklarınız ile bileğinizi tutun... İşte nabzınız ve içimizdeki ritim! "Ritim yoksa zaman yoktur, zaman yoksa zaten hiçbir şey yoktur." Bunu Ayhan Sicioğlu'na yıllar evvel Afrikalı bir "Master Drummer" söylemiş.

Kimdir bu Ayhan Sicimoğlu denen zat-ı muhterem?

Birçok radyo müzik programları hazırlayan, konserler veren, söz-müzik yazan, "Renkler ve Sesler" TV programını yapan, ayda yaşayan bir deli!... MFÖ'nün "Deli deli kulakları küpeli" şarkısını ithaf ettikleri ve hatta "Sen neymişsin be Abi"nin ta kendisi.

Her köye böyle bir deli lazım diye düşünüyorum. "Bütün kabile kızlar bana..." şarkısını hatırlatıyor, ama kızılasi bir adam değil o. Öyle kendi dünyasında eğlensin, o eğlenceli hali başkalarına geçsin, keyiflensin, içindeki ritmi duysun,

yaşadığının farkına varsın ve tüm bunları yaşarken keyif alsın isteyen bir deli adam AYHAN SİCİMOĞLU.

Tarsus Amerikan Kolejinin sıkı davulcusu olarak başladı müzik dünyasına. Ritim, onu üniversite yıllarında İngiltere'de Miguel Serigides'e ve sonraları Londra'nın meşhur "White Funk" grubu "Kokomo" ile çalmaya kadar götürdü. Türkiye'de MFÖ ile beraber kurduğu "İpucu" grubunda "Heyecanlı" adlı parçasını yaptı.

Daha sonra İtalya'da tanınmış davulcu Toni Esposito'dan aldığı bir teklif onu Roma'ya sürükledi ve iki sene "La Banda del Sole", Bennato ve Pino Daniele ile çalıştı. New York'ta yedi sene boyunca Latin kulüplerin ve radyoların müdavimi oldu. Hatta downtown'da tanınmış hoca Johny Rodriguez Senior Workshop'ına katıldı ve bu sayede Latin çevrelerde bir hayli dolaştı.

Boston'da Berklee School of Music World Percussion Humboldt State Üniversitesi'nde "Explorations in Afro-Cuban Dance and Percussion"a katıldı. İstanbul'da ise "Afro-Cuban Percussion Workshop" ile eğitimlik yapmaktadır. "Ayhan Sicimoğlu & Latin All Stars" grubunu kurdu.

Türkiye dönüşü Açık Radyo'nun matrak programı "Satmayan Plaklar" programına misafir olarak katılması kendisine radyoculuk kapılarını açtı. Ardından aynı radyoda "Latin Over" ve Radyo Oxi-gen'de "Latino Time" programlarını yapmaya başladı.

Eylül 2006'da çıkardığı Doublemoon'dan çıkardığı ve "kolleksiyoncu Albümü" olarak nitelendirdiği "Friens&Family" albümünde Kolombiyalı Rodrigo Rodriguez, Kübalı trompetçi Amik Abdel Guerra Ling Long, Perulu Cesar Correa, Fahir Atakoğlu, Aydın Esen, Özkan Uğur, Uğur Yücel, Mirkelam ve kızı Ayşe Sicimoğlu ile çalıştı. Ünlü Dj Claude Chakke albümü "muhteşem bir Latin füzyon" olarak nitelendirdi.

Profesyonel olarak "Ayhan Sicimoğlu & Latin All Stars" ile performanslarına devam etmekte olan grup 15 Mayıs tarihinde İzmir Açık Hava Tiyatrosunda 4 yetenekli Latin müzisyenin katılımıyla (Rodrigo Rodriguez, Cezar Correa, Amik Guerra, Lenia Diaz) İzmirliyle unutulmaz bir "Ayhan Sicimoğlu&Buena Vista"konseri sundular.